

A 17801:6

An 927P
Eh2

JÕULUNUMBER.

JLMUB
ÜKS KORD KUUS.

EHA

JÕULUNUMBER
Mk. 20.-

Sf 545

PETSERI EESTI SKAUTIDE HÄÄLEKANDJA.

Riigiraamatukogu.
№. 4. 17.801:6.

PÄÄ- JA WASTUT. TOIMET. J. KARRO.

WÄLJAANDJA W. NAABER.

TOIMETUS: A. A. LINTER, A. RÄTSEP.

TOIMETUS JA TALITUS:

PETSERIS, WÖRU TÄN. 21-a

DETSEMBER 1927.

№ 2

I. AASTAKÄIK.

Rõõmsaid Jõulupühi

soowib kõigile

„EHA“ toimetus.

LÖKKEJUTT JÕULUKS.

Wennad skaidid, möödnud on su-
wi oma päiefepaisteliste päewadega, ka-
dunud on haljendawad aasad ja metsa-
salud, mis alles hiljuti rõkkasid noorte
waimustawatest hiiüetest, on ehtinud
end walge lumiwaibaga. Wennad skau-
did, ei saa enam teiega westa lõkkejutte
lõkendawa laagritule ääres, mõne rohe-
lise kasesalu serwal, ega laulda waimus-
tawaid skautlaule, millede helid metsas
tuhandefordfelt wastu kajasid.

Läinud on need ilusad päewad. . .
püsiwad waid parimad mälestused. . .

Nüüd paugub pakane, tormab tuisk,
pimedus katab maad. Looduse jõud on
riisunud meilt meie armsamad paigad,
on katnud paksu jää ja lumega jõed ja
järwed, mis alles äsja oma rinda wõi-
sid wabalt õõtsutada. On katnud ka ko-
had, kus wõisime oma parimat elu —
laagrielu elada.

Looduse jõud, mis katnud me arm-
samad paigad, tahawad katta ka me hinges
kõik parimad igatsused: igatsused kewade,
suwe ja walguse järele ja nende ühisel
mõllul näib olewat piiramata wõim.

Kuid mõllaku . . . Keset seda mõllu
waldab meid kirjeldamata rõõm ja see
on tugewam neist looduse jõududest.

Meid waldab rõõm, mis sunnib unu-
sama kõik waljused, mis paneb uskuma,
et peab tulema walgus ja kaduma pi-
medus, et otsas on pakase wõim ja te-
ma jõud peab murduma.

* * *

Eginewad jõulud. Jõulud, mis
näiwad nii rõõmsad ja lootusrikkad ole-
wat. Meis tõuseb aimdus, armas jõu-
luaimdus ja me waimusfilma ette tõu-
seb ilusaim ja müstiliseim õhtu: jõu-
luõhtu.

Roheline kuusk. . . särawad küün-
lad. . . rikkalikud kingid. . . Kes ei ta-
haks wastu wõtta seda särawat kuuske
— jõulupuud ja neid jõuluwanalt saa-
dud kingitusi? Wiist küll igaiks!

Jõulud on rõõmupühad ja jõulu-
ajal on igaiks rõõmus. Rõige puhta-
mat jõulurõõmu tunnawad waid noored.
Nende südameid pole suutnud pakane
jääta, nende südamed on wastuwõtli-
kud igale rõõmule. Noored tunnawad
jõuluajal kõige suuremat rõõmu ja nende
rõõm paneb wanugi noortena kaasaela-
ma: Kaugest minewikust tulewad neile
meele lapsepõlwe jõulud. . . ja nendega
ka wäike osa lapsepõlwe noorust.

Kuid palju on ka neid noori, kes peavad leppima jõulupuuta. Nii mitmelgi furnud wanemad ja need saavad võimaldada enestele vaid väiksema jõulurõõmu. Ka sellega peab leppima. Hiljem oskavad nad aga jõulurõõmu paremini hinnata ja seda ka teistele valmistada.

Wennad skaudid, te teate: skaudi fohus on teistele kasulik olla ja neid aidata. Te olete käinud ifka nende sõnade järele ja peate ka nüüd jõlueel nende järele käima. Ja kui teil on võimalus kellegile häädmeelt teha, siis tehke seda wiibimata. Aidata kaasinimest on iga skaudi ülesanne ja rõõm selle puhul tasuta rikkalikult waewa.

Mõtclge, mõtelge sügawamini! Kas

ei leidu kedagi, fellele wõiksite jõulurõõmu valmistada. O sõbrad, leidub.

Te toote metfast kuusefese, wõtate mõned küünlad ja kingid ning ruttate sinna alla orgu selle waese inimese hurttikusse, kust kostab haige lapse kaeblik häälefe. Te asetate jõlupuut ta haige-woodi ette ja koraks waitib see kaeblik hää, tõmbub naerule suute ja lugematud õnnepisarad woolawad ta kahwatu-telt põskedelt alla. Ja läbi nende pisarate tunnete te enesel wiibiwat tema tänuliku pilgu. O skaudid, te tunnete seda! . . . Te tunnete rõõmu omast hääteost, mis tekitas rõõmu sellele haigele lapsele ja lahute rahuldustundega rinnus. See on parim tasu, mu skaudid!

Iga päew üks häätegu! A. A. L.

MIS ON SKAUTLUS.

Skm. J. Tederson.

Mõndagi korda puutume elus kokku nähetega, mida raske defineerida. Peame siis selgitama nende nähete awldumisi ja kõrwaljooni, et anda neist selge pildi. Ka skautluse mõiste selgituseks pean sarnase selgituswiisi otstarbeks.

Skautluse isa, Inglise kindral Robert Baden-Powell ütleb: „Skautlus on mäng“. Tema käsitab kindlajooneliselt skautluse rajanud raamatu „Scouting for Boys“ lehekülgedel. Ja kõik põhjalikud skautluse tundjad ühinewad temaga, tunnustades skautluse parimaks mänguks, mille mängimist tuleb jätkata lõputa. „Kuid“, täiendab Lady D. Baden-Powell oma mehe põhilause, — „et see mäng midagi wäärt oleks, tuleb teda hästi mängida!“

Ma usun, parimaks soowituseks selle „mängu“ kaasamängimise kutsele on asjaolu, et kaks miljoni noort temas kaasa

mängimas. Ja noored ise teawad ifka ja alati, mislugune mängudest on meeldiwam kaasa mängida. Skautluse põimi-

Jtaalia skaut Alpi mägedes.

tud tegewusalad: laagrielu, juhtumusrikkad mängud, wõistlusprintsiip jne. tõmbawad noori kaasa. Need toowad noori poisje eemale tawalisest maadwõt-wast tänawelu huklawast mõjust. Skautlise organisatsiooni tödwiis ongi: anda poistele wabal ajal meeldiwat tööd ja tegewust, millega nad endile wõimalikult palju kasu toofsid. Piirduda waid esimese poolega — pahedest eemalehoidmisega — on liigagi wähe, wõibolla läbiwiimatugi. Teiselt poolt on ju meil kõigil teada, et noortele noorte murdaastates näib weetlewaim just see, mida neile keeldakse. Seepärast piüiabki skautlus noori oma töömeetodide kaudu wiia arusaamisele hääst ja pahast, juhtida noori sellele äratundmisele wõimalikult mitte kásu ja feeluga.

On raske öelda, kas skautlus on noorsoo organisatsioon, kes taotleb kaswatusliigi eesmäärke, wõi on see kaswatusliigist, milline tegutsseb noorsoo organisatsioonist waral. Kuid see eht teine, tema lõpptulemus on kaswatus: Arendada noori eluraskustele wastupanema, kehaliselt terwetena, tugewatena neid eluwoõitlusele taata — see on skautluse siht. Kaugel skaudiaastate taga peab töötagajärg awalduma. Riigi, rahwa ja ühiskonna teenistusse on rakendatud skautlus, see organisatsioon, kuhu kuuluwad „kogu ilma wäikesed sõbrad“, need „kahetümmendama aastasaja noored rüütliid“, kes oma mõttekäigu juhivad

rajal: Sinu esimene mõte olgu teistest, teine enesest!

Wõiks palju rääkida igast põhilausest, mida poisjs skaudiks hakates endale sääduseks wõtab. On kirjutatud palju skaudi märgist: liiliast kui puhtuse sümbolist (puhtus sõnas, mõttes ja teos!), kolmelehelisest, kui antawa töotuse kolmest osast: truudus isamaale, ligimise aitamine, skaudi sääduste omaks pidamine. Wuid kuigi kirjutatud ka kõigeparemast sülest, ei suuda ta ikkagi täpselt öelda seda, mis on skautlus. Ja jääb järele waid ainsam tee — paraku jääb ikka soowitada seda: Minge skautide juurde laagrisse ja waadake, mis on skautlus. Waadake poiste särawatesse filmadesse, kui lauluwad sini must-walge lipu wadasse kerkides „Mu isamaa mu õnn ja rõõm. . .“ Waadake põnewust ja taht, mis põleb poisi palgeil mängus, kus tema salt peab wõitma. Ja waadake hoolt ning piüiet, kui ta endale ja oma sõpradele keedab laagritulel suppi, praeb liha, küpsatab leiba. Eht filmitsege neid seismas õhtul kaares enda lipuwarda ees, õhus hõljuwas laulus: „Truuks jääme isamaale. . .“ Ja hiljem õhtul laagritulel lugufi westmas isamaa kangemate meeste tegudest, kui miühawad metsapuud saladuslikku lugu, lõfkehelt aga walgustab ümber walgeid telgiseinu. . . Kui olete seda näinud, kui olete näinud õiget ja hästi „mängitud“ mängu, siis wõite otsustada ja teada, mis on skautlus.

WABANDAW PÕHJUS.

Peeter ja Paul peawad minema läbi oja. Saabaste ärawõtmisel hüüab Peeter: „Küll on sul aga musted jalad!“ Selle peale wastab Paul: „Ennäe ninatarka, sul omal weel sopasemad!“ Peeter: „No jah, ma olen ka kaks aastat sinust wanem!“

Jass, miks sul taskurätikul sõlmed sees?
— Et ma midagi ei unustaks.
Aga mis sa siis meeles pidid pidama?
— Kas wõi löö maha, ei mäleta.

„Mis on tuul?“ küsib õpetaja koolis.
„Tuul on õhk, kellel hirmus kiirus“
wastab Ants.

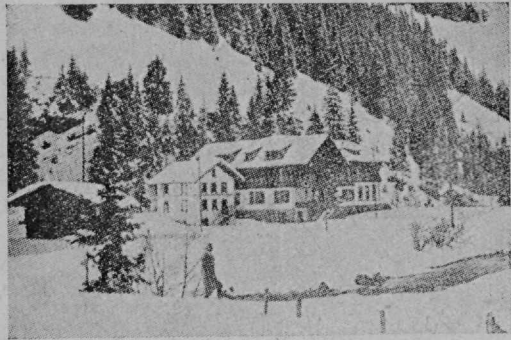
Rahvusvaheline skautide kodu Kanderstegis.

Kandersteg on kuulus mäeronimiste lähtepunkt, kus asub ka rahvuswahel. skautide kodu.

Kodu juures on väike laagriwäli ja kiiresti woolaw Kanderi jõgi, taga aga tõuseb kõrge kaljusein.

Skautide jaoks on majas mitukümmend tuba, mis muidugi skautliselt lihtsad. Majas on ka weewärk ja elekter.

Kõiki wõimalusi ärakasutades, wõiwad seal ööbida umbes 300 skauti.

SKAUIDE KODU TALWEL.

LUMES.

Skautide jõulujutt. Tõlkinud skm. J. T.

„Ja Jmm, see on paha lugu, kuid ma loodan, et kõik hästi läheb. Sarnane asjaolu wõib skautidele halba kuulsust tuua — ja see oleks väga kurb. Kui Sir Mils Kopley oma süüdistuse juure kindlaks jääb, siis hakkawad ümberkaudsed maaomanikudki meie pääle kõõrdi vaatama“. — Lõpetanud need sõnad, keeras Kopleyfordi skautide rühma wanem Mr. Shorp oma palitukrae uuesti üles, sest hakkas jälle lund tihedalt, suurte rätsafatena langema.

Ohtul enne Jõulu laupäewa olid Mr. Shorp ja salgapäälit Jmm koduteel Windstablilt, kus nad teada said maaomaniku Mils Kopley süüdistusest nende rühma wastu.

Sir Mils Kopley omas selles ümbruskonnas kõige tigemama ja tülikama, kuid ka kõige rikkama maaomaniku kuulsuse. Ilka alati otsis ta skautidega tüli; ka koguni süüdistas wiimaseid paar 'orda piiridest üleastumises, kuid tõenduste

puudusel ei olnud neil süüdistustil tagajärgi. Praegusel juhusel süüdistas ta skaute puude rikkumises tema metsas, olgugi, et skaudid sääl ei olnud käinudki. Kuid seekord ahwardas asi fiiski trahwiga lõppeda.

„Wististi kannab metenik Riws weel suuremat wiha meie wastu kui Kopley ise“, sõnas Jmm. „Mis oleme neile paha teinud? Me poisid olid ainult naabri salakeses, kus neid Riws ka näha wõis, kuid Sir Kopley metsas pole nad käinud. Ja nüüd niisugune wale süüdistus meie wastu!“

Digus, Jmm, ma olen ka kindel, et meie poisid midagi keelatud ei ole teinud. Kuid me ei wõi fiiski Sir Milsi liig karmilt süüdistada. See inimene on elus palju kannatanud ja sellepärast on ta wiimasel ajal nii kiusakas ja tige. Warem ei olnud ta säärane. Kümme aastat tagasi kaotas Sir Mils äkitselt oma abikaasa ja waewalt kuu aega pärast seda

lahkus temast suurema tülitsemise järele ka ta ainus poeg Basil. Sir Kopley tahtis, et Basil võtaks endale eesmärgiks sõjalase karjääri, nagu kõik nende sugukonna mehed, kuid Basil sihtis teisale. Nad lahkusid vihastena. Basil ei lubanud iialgi tagasi tulla, ega tulnudki. Ei ole siis ka ime, kui kurb, ükfil wana nefe niisuguseks tighedaks ja kuusakaks saab."

"Tahad sa ikkagi otse üle soo minna?"

"Ja muidugi!"

"Kuid pimedal ohtul ja päälegi sarnase sajuga, pigemini tuisuga, wõid kergesti teelt kõrwale sattuda. Siiski, sina leiad siit wiist kinnifilmigi tee. Noh, siis kõige paremat!"

Südamlikult rühma wanemast lahkudes, pööras Imm wasakule ja sammus üle lagendiku; tuul paiskas talle lumitätraid otse palgesse. Nii mõtetes sammus ta minutit kümme, kui korraga märkas, et jalgteed märke enam näha pole — lumi oli kogu maapinna ühtlaselt katnud. Sammunud weel kakskümmend minutit, hakkas teda waheldamatust rõhuma ja tahtmatult asus ta hinge kahtlus, iegi kartus. Kiirendas samme, kuid sool ei tulnud siiski otsa. . . Aga mis pidi see olema? Imm seisatas mõne minuti, kuid ei kuulnud enam midagi.

"Wast niisamuti kõrwus" — otsustas ta ning sammus edasi, kuid hääl kordus. Oli selge, et see inimese hääl, appihüüd, oli, kuid kustpoolt? Imm seisatas ainult mõne sekundi, siis pööras ta paremale, sammudes otsustawalt üle hange, hoolimata haudadest, ning keerles siia-sinna, kuni hääl uuesti kordus. Järgmisel minutil seisis Imm juba lumiwabal poollamawa inimkogu ees.

"Ma tahtsin Kopleysse", sosistas tundmatu, "tundide kaupa olen siin ümber effinud. Kas wõiksite teie mind. . ."

Imm haaras tundmatu ümbert kinni ning nõudis tungiwalt edasi sammumist, kuid wiimane oli liig wõimetu ning oleks armsamini lumme magama jäänud — igawesti. . . Jalgadel tuikudes astub ta siiski Immi kõrwale. Suuri pingutusi pidi Imm kulutama, et edasi saada. Kaas käijat tuli pooleldi kanda, sest ta ei suutnud enam omil jalgul seista. Kuid Imm, kui tubli skaut kunagi, sai sellegagi walmis. Mõõdus pool tundi. Lund fajas endiselt; tuul tõusis järjeft. Imm tundis, kudas tema jõud kahanes, kuid hambaid kokku pidistades jatkas ta hoolimata kõigest raskest wõitlust.

Korraga asus Immi hingesse iseäralik rõõmutuhin — ta oli teele sattunud. Mõne minuti järele wilksatas ees tuluft. Sinnapoolse jäädis Imm sammud ning warsti nägi ta raudwärawa taga majakeft.

"Edunapoolne Kopleys'i wahimajak", wilksatas Immil mõttes. "Küll olen aga kaare teinud — kilomeetrit kaks sihift eemale".

Nagu udus oli kõik. . .

Ise jalgu wedades winnas ta suure wae waga oma kaaslaste läbi wärawa maja ukfeni. Parajal ajal awanes uks ja wälja astus Sir Mils. Imestades jäi ta kaht lumist inimkujut vaatama, kes ukfest lan gewas walgufes ta ees tuigerdades seisid. Imm tahtis kõnelda, kuid kogeles ainult mõned mõttetud sõnad ning oleks peagi kuffunud, kui wäljatulnud piiri wahi! teda poleks toetanud. Sir Mils aga ruttas tasase kiljatufega ta kaaslaste juure.

* * *

Järgmisel päewal sai Mr Shorp järgmise kirja:

Austatud isand!

Oleks Teile wäga tänulik, kui austaksite enda osawõtmisega wäikeft

pidukest, mille korraldan Kopleyfordi skautidele homme kell 8 õhtul Kopleyfordis. Teil ei tarwitse skautidele sellest teatada, sest sain nende nimekirja ning saadan kutse igale eraldi.

Teie nõusolemist lootes, jään tähendatud ajal ootama

MILS KOPLEY.

Kopleys, 24. XII. s. a.

Seda ootamata kirja lugedes arwas Mr. Shorp, et see mõne naljahamba temp on, kuid lõpuks tuli ta siiski otsusele, et see ifkagi tõsi on.

Elades mõne kilomeetri kaugusel Kopleyfordist, kohtas ta ainult mõnd üksikut selle rühma skauti — neil oli samasugune kutse.

„Arwatawasti tahab Sir Mils näidata, et ka tema oskab liginewatest rahupühadest lugu pidada — teeb hääte“, mõtles Mr Shorp.

Teisel päewal läbi küla sammudes nägi Mr Shorp peaaegu kõiki oma rühma skaute Kopleys'i poole ruttamas, kõigil oli arusaamatu kutse põhjus.

Kopleyfordis juhutati skaudid walgustatud söögituppa, kus laud wäga mitmesuguste roogadega kaetud oli. Söögitoas terwitas neid Sir Mils, kes seisus Immi ja kellegi nooremehe wahel.

„Minu poeg Basil!“ — esitas ta noortmeest.

„Nii siis selles seisab lugu“, mõtles Mr Shorp, „kadunud poeg on tagasi tulnud ning sellepärast otsustas wanake oma hädust näidata“.

Uga miks siis just skaudid said esimese wõeruskutse?

Warsti lahendus kõik arusaamatus.

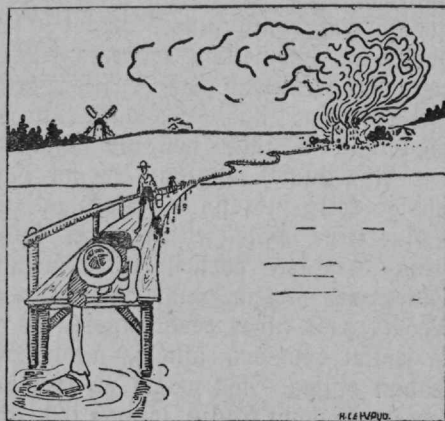
Oli juba lauda istunud, kui Sir Mils tõusis ning algas: „Tahan teile selgituseks mõne sõna öelda. Tülist minu

pojaga olete wist juba kuulnud ja sellest rääkida oleks ülearune, seda enam nüüd, kui ta juba lõpetatud. Nii seisab selles, et kümne aasta eest ära läinud poeg on oma wana isa juure tagasi tulnud.

Nagu te teate, sajas minewal ööl tihedat lund. Teate ka kui kardetaw on meie turbafool käimine ja iseäranis pimedal ööl, kui lumi warjab igasuguseid haudu jne. Basil, olles kindel, et ta iga jalatäit ümbruskonnas tunneb, otsustas tulla lühemat teed üle soo, kuid eksis. Rauemat aega ümber hulkudes kaotas ta lõpuks jõu ja, Jumal teab, kuidas kõik oleks lõppenud, kui mitte teie feltfiline Imm ei oleks teda üles leidnud, lumest wälja aidanud ning üle jõu käiwa pingutusega koju kannud.

Nüüd saate aru, miks teid siia kutsumin. Mõne päewa eest olin Teie wastu üpris wihane, kuid julgen loota, et seda unustate ning meie waheford hääks jääb. Tõstan siis esiteks klaasi meie sõbra ja tänase pidustuse kangelase — Immi terwiseks“.

Sir Mils'i sõnu kroonis tugew hurraa-hüüe.

Algaja: Tulekahju kustutaksime kindlasti ära kui tee nii kõwer ja sild nii pikk ei oleks.

TORMIDE TONDID.

Kui ähkides lendlesid tormide tondid,
Ja taewas see sülitas tuld,
Siis hirmsasti wahutas mustendaw meri:
Ta wetepind säras kui kuld.

Ent wiimaks jäid waiksemaks tormide
Kui ootaks nad käskija häält; (tondid,
Merigi unustas koleda mängi,
Sai wõidetud tormide wäelt.

Ja õhkudes lendlewad tormide tondid,
Ja taewas, see sülitas tuld,
Ning wetewaim pidutseb rõõmude ihas:
Ta riitel kiirgamas kuld. N. R.

Siis kalamees sosistab soojemaid sõnu,
Et jällegi pääsnud ta hing,
Ta arwab, et suikunud kollide wägi
Ja waikinud marude wing.

Kuid salaja annab siis wetewaim käsu
Ja uuesti kerkiwad wood. . .
Nad haarawad pettunud kaluri kaissu,
Siis lämbuwad palwete lood.

Kõik on ilmas pahurpidi, wõi nii...

Kulla inimesed! kui ikka nii terasemalt kahe filmaga seda elu waadata, siis Jumal' eest, ma ütlen seda ainult nii omast lihtsast awameelsusest, otsekohesusest, teile kodanikud, siis ta on ikka päris pahurpidi pöördud.

Wõtame näituseks: — me ütlen teile muuseas, et ma mõni warganägu, nahanülgija pole, kes ainult oma kasu filmas peab, waid mulle olete teie, kallid kodanikud, Jumala eest, — ma seda ei waleta, waid ütlen puhtast südamest, mulle olete kõik wennad. Kui mõtlen, et kuidas weel minewal kuul Riisa Jaan Panõ Ladit hobuse wahetamise juures üle löi ja talle poolsumnud hobuse kätte toimetas, siis päris pisarad tulewad filmi: päris mõrtsukas wõi nii... noh, kulla weli... naaber on läinud — nüülib teist just filmnähes.

Alga Jumal tänatud, et ma Panõ Ladiga kokku juhtusin — oma kolga mees — siis teine mulle seletama, et kuidas Riisa Jaan teda päriselt ära rõõwinud. Ole terwe! — teine mulle pistis ka meelehääks paar tuhat westitaskusse, siis ma ka wõtsin asja oma kätte ja nii hakkasin seadust ottima. Alga waata no kustahes, kas see ka mõni kristliku inimese töö: nõõrib teist just selge päewa ajal.

Ei läinud paari päewa aega, kui teine oligi linna kutsutud ja pidi oma nüülgimise üle aru andma. Palus teine

küll enne weel mind, aga ma ütlesin: „kas wõi nui pooleks, aga mina ei jäta, nüüfugune häbematus wõi...“

Tunnistajad olid mul ka ikka nii wa' Jumalakartlikust soost: olid teised ka nii pool oma nurga mehed, siis raiusid muudkui wana Riisa Jaani nähkarile pääle, et ta poolsumnut raibe oli Panõ Ladile annud. Waidles teine küll wastu, nii ütelda ikka päris mehe moodi, aga mul jatkus ka julgust, Jumal hoia no end kiitmast ja paha sõna eest, aga ma ütlen teile, kallid kodanikud, nii omast awameelsusest, otsekohesusest, et ma olin ka wanasti juba ikka aus ja tubli mees ning peksan õiguse ja kristliku eluwiisi eest ka, nii ütelda rinnaga wõi...

Seadus oli ka õiguse, wõi nii ütelda minu poolt ja wana Riisa Jaan pidi muudkui oma kuftru mu ees lauale puistama. Kratsis küll teine kord siit, kord säält, aga mis ikka õigus, see õigus ja sellest ei pääse nurga tagagi.

Ma teisele ka weel ütlesin, et ei maksa ikka nii waeße inimese kõri kallale minna, wõi nii sedamoodi tegu ka passib ühele hääde, kristlikkude elukommetega inimesele. Jumal tänatud, mina olen seni elanud ikka nii sedamoodi häätablikult ja peaks ma kohe maa alla wajuma, kui ma küüne wäärtki oleks teisele ka üle-

Teated.

Omis asjus. Käesolewa numbriga lõpetab ajakiri oma esimese aastakäigu.

Alates uut aastakäiku, kawatseb ajakiri tuua wäheseid muudatusi, mis-suguseid soowib lugejaskond. Olukorra sunnil ei hakka ta ka ilmuma mitte iga kuu, waid 8 korda aastas.

Uue aastakäigu esimene number ilmub 25. jaanuariks, millesse kaastööd

tulewad saata 15. jaanuarini.

Petseri Eesti skautide rühma uueks wanemaks kinnitati üheks aastaks h=ra nltu. O. Ilwes. Usun, et uus wanem suudab noori wiljakamale tegewusele õhutada, mis kahtlemata häid tagajärgi annab. Qu

„Eesti Skaut“ nr. 1 ja 2 on ilmunud, mitmekesise huwitawa sisuga. Uueks aastakäiguks on läbiwiidud mitmesugused muudatused.

MIDA ARWATE „EHA“?

„Eha“ iga on alles lühike, kuid ta on katsunud ning püüdnud tekkiwaid nõudeid rahuldada, noorte huwidele wastu tulla ja neid juhtida kõrgemate sihtide poole, mida näeb ette skautluse eesmärk.

Kuid kahtlemata ei ole ta weel kaugeltki eeskujulik, selleks kuluks weel palju tööd ja taht, et tõeliselt noorte häälekandjaks ja teejuhiks olla.

Nüüd aasta lõpul on toimetus otsustanud, suurema hingelise kooskõla loomiseks noortega ja suuremaks üksteise mõistmiseks lugejaskonna keskel ankeeti korraldada, et uuel aastal wõimaluse piirides lugejaskonna soowe rahuldada tarwiliste uuenduste ja muudatustega.

Allpool toome ankeetlehe 4 küsimusega, mida palume kõigil „Eha“ lugejail täita ja 1. jaanuarini 1928. a. toimetusse ehk skaut F.Rätsepi kätte toimetada. Ankeet wõib ka paberile ümberkirjutatult saata.

Lõike joon.

ANKEET.

1. Missugune on Teie üldine arwamine «Eha» kohta?
2. Kuidas meeldib ajak. praegune wälimus?
3. Missugusena soowiksite ajak. sisuliselt näha?
4. Kas oleksite nõus ajak. toetama lewitamise ehk kirjalise kaastööga?

Ankeedi täitja nimi ja aadress:

Kõik on ilmas tagurpidi, wõi nii...

16. lhk. järg.

kohut teinud. Aga, kallid kodanikud, ega Jumal ka ülekohtul ikka ilmas õiguseft wõitu lasa saada; ta ootab ainult tundi, mil roojaseid karistada ja wanadinimesed, kullaweli sõber, egas nemadki seda maast pole wõtnud: ülekohtus ei seisa kotis! — see on ka ikka kõik Jumala waimuilmustus meie waeste surelikkude läbi, wõi nii...

Kiija Jaan teine sõdis ka weel wastu, et egas minagi inimeste seljast wähe pafilarihm pole nülgunud wõi nii umbes sedamoodi... wäikeft ülekohtu teinud, aga kippus küll mul see süda üle ääre minema ja tahtsin teisele paar soolast ära teha. Aga, Jumal tänatud jatkus mul ka weel seda kristlikku enesewalitsemist, sest, kallid kodanikud, ma ütlen teile nii muuseas kõrwa sisse, wõi nii..., et ma ka ikka wanast hääft perekonnast pärit: isa pidas ikka nii palwetnndi, ristis lapsi ja nii.. nagu kunagi jumalakartlik mees ja oli teine üle kolga, wõi nii sedamoodi...

Häätene küll, läks ka wast nädal mööda ja mina sõidan nii ilusti nagu kord ja kohus Panö Ladi poole jõulufid pidama; oli teine mind ka kui sõbra kostma kutsunud, sest õigust welda, oli see

nagu kristliku inimese kohus, sest ma talle solutasin ka ilusa täku, nii sõbra mehe poolest — oli teine nii pool altkäe saadud, wõi nii...

Sõidan nii teed mööda ja korraga: „Kinni pidada!“ —

Kui kinni, siis kinni — hakkasin ka hobust ptruutama.

Päris see politsei tuleb juure ja ütleb: „Arreteerin teid seaduse nimel!“

Mina ka rääkima: „Kulla härrad, Jumal anna andeks, miks siis nii..?“

„Mitmekordse hobusewarguse, Andres Oru aidalõhkumise ja..“ räägib teine.

Ma neil ka ikka selatama, et Jumal andku andeks kurjad keeled, aga mina pole ikka kellelegi kurja teinud, oli mu isa ikks üle kolga mees ja aitasin, näewa' Panö Ladi hädast wälja ja nii sedamoodi...

Aga kulla inimesed! see ilm on ikka küll pahurpidi — otsti sääl nüüd õigust, aita teisi, wõi nii...

Wiidi siis mind ära ja pisteti, kallid kodanikud, nii ütelda pokri. Aga mispärast, heldene taewas!

Jstu nüüd pokris — ristirahwas peab kõik nii ikka jõulufid: sõwwad teised weriworsti ja ülendawad meeli, aga ma, kallid kodanikud pean kannatama.

E. K.

„EHA“

on noorte ajakiri, mis tahab tuua oma weergudel kirjutusi skautide elust ja tegewusest, ilukirjanduslikke töid, teateid, mõistatusi j. n. e.

„EHA“

ilmub 8 korda aastas, vähemalt kahekkaleheküljelises kaustas, kaunistatud üleswõtetega ja joonistustega. Karrikatuurid ja diagrammid.

„Eha“ tellimishind: aastas mk. 100., poolaastas mk. 60. Üksiknr. mk. 15.

ÜLESANDED.

Ülesanne Nr. 1.

A B

Joon AB kujutab sirge hoone seina. Tõmmata ristjoon AB-le (seinale) temal asuvast punktist, kui käepärast on 2 keppi ja tükk nööri,

Ülesanne Nr. 2.

Neljanurgaline (ruut) paber nii kokku murda, et saaksime ühe otse-
lõikega viieharulise tähe, nagu ülal kujutatud.

„EHA“ talitus vajab koolidesse ja skautrühmadesse

üksiknumbrite müüjaid
ja
tellimiste wastuwõtjaid

Soowijatel palutakse teatade talitusele oma elukoht ja tarwismine-
wate nrite arw.

Müüjatele ja tellimiste wastu-
wõtjatele %/0

Pildimõistatus.

KLRNAEUDANKMLÖALESKLAE
...LDAUWABUJIEANRLKKNADU

Missuguse tuntud laulu algus peitub siin. Leida lahenduse alus.

Lahendused järgmises nr-is.

P. Rästas – Petseris

Kaubareas.

Jõulupuu ehted,
laste mänguasjad
igasug. lambid
talimütsid ja
riide ja pudukaup.

SUUR WALIK –
HINNAD SOODSAD

Julius Tibbing

Kulla=kellasepa, õmblusmasinate ja jalgrataste äri osakond

Petseris, Turuplats 18. Peaäri, Wõrus Jüri t. 16, tel. 133.

Astuge sisse meie ärisse enne, kui pühadeks mingisugust sisseostu teete.

Kõigekohasemad jõuluringid leiata ainult siit. —
Hinnad mõõdukad.

Töökojas tehakse kõiksugu kulla- ja kellasepatöid, monogramme, käekirje, kraweerimist j. n. e.

Lugupidamisega J. TIBBING.

Raamatuköitmise töötuba

Petseris, Sepa tän. nr. 10.

Wastu wõetakse igasuguseid köitetöid.

Õpilastel ja raamatukogudel hinnaalandus

HINNAD KÕIGE ODAWAMAD HINNAD
TÖÖ WASTUPIDAW.